

lapsed hulkusid pool paljad, ja oppisid nälja parrast warrastama. Kõlla au olli pohjani ärrarikkutud.

Sumwel kaswis firriko tee peäl pak-
fuste rohto, sest et olli ni arwaste kaidud.
Kui rahwas laupawal fest õ aial wast
koio said, kust tulli neile siis pühapäwa
hommikul weel himmo, omma uimase peaga
firriko minna, ja mis hinge kasso olleks neil kül
sest olnud? Talwel wabbandasid nemmad en-
nast kibbeda külmoga ja kinni tuisatud teega.

Kiusaja isse sai wimaks ühtlase otsas,
laks kangeks jodikuks, ei joadnud mitte
ennam ommad maia asjad üllespidada,
raiskas omma rahha omma tihti kohto-
kaimise läbbi, mis ta pididi omma paljo
wõlnikudega katsuma. Sai siis nendasam-
moti kerjajaks, kui keik need, kedda olli
kiusanud ja õige tee peält ärraeksitanud.

**Summal tasjub armoga keik head ärra,
mis innimesed tewad.**

Ühhe moisa honed seisid ni üksikul koh-
hal, et keige liggimad tallopoegade perred

ehk küllad kolm ehk nelli wersta moisast
ärra ollid. Moisa herra olli üks üsna õige
mees omma teniatte ja tallopoegade wasto,
jo holas maiapididaja. Rahjo agga, et olli
wahhel wägga äkkilisse melega, liati ker-
jajatte wasto. Tõssi on, et temma mon-
nette kääst nende hulgast, kes üsna lais-
kusse parrast kerjasid, kahjo ja kawwalust
olli katsnud. Sest ta olli kowwa südda-
mega, walli ja armeto nende wasto. —
Temmal olli ommas tenistusfes seitse
meestrahwast, ja hopmani pois olli kahhe-
sas, pubhas nored, priksed mehhed, kes
omma moisa herrat, temma õige mele
parrast, auustasid ja truid ollid temma
tenistusfes. Suremat auustamist ja tõssi-
semat armastust tundsid teniad agga weel
moisa praua wasto temma tassase mele
ja lahke wiside parrast nende wasto. Isse-
ärrones olli temma halleda süddamega
waeste ning häddaliste wasto.

Mollemad moisa wannemad istusid ühhel
õhtul ukse ees kui üks armeto, wiggane
ja hopis ärrawässind kerjaja nende ette